

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Kazimierz
Nazwisko: Liszka
Miejsce urodzenia: Ujazd
Data urodzenia: 16-02-1926
Kraj urodzenia: Polska
Imię ojca: Władysław
Imię matki: Waleria
Znany/a też jako: Kazimierz Liszka
urodzony/a 16- 12-1926

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Kazimierz Liszka był kontrolowany operacyjnie w okresie 1950-55 przez Wydz. III WUBP w Krakowie z powodu przynależności do Armii Krajowej oraz aresztowania za udział w podziemiu antykomunistycznym. Sprawę zakończono i akta złożono 27.09.1955 w Archiwum Wydz. X WUdsBP w Krakowie pod dawną sygn. 19102/II. Materiały nie zachowały się.	Akta o dawnej sygn. 19102/II nie zachowały się. Wpis na podstawie dokumentacji ewidencyjno-kartoteecznej.	
Akta kontrolno-śledcze przeciwko Kazimierzowi Liszce ps. "Chmura" i innym. W okresie II wojny światowej był żołnierzem Armii Krajowej w oddziale "Dzika". Po II wojnie światowej był żołnierzem organizacji niepodległościowej Stefana Kaczmarczyka ps. "Baca" i brał udział w jej akcjach. Organizacja ta działała od maja do lipca 1945 roku na terenie powiatu bocheńskiego. Po jej rozbięciu wstąpił do organizacji "Armia Narodowa Pogrom", a jego bezpośrednim dowódcą był Aleksander Wilowski ps. "Tur". Ujawnił się 15.10.1945 przed PUBP w Bochni, ale tylko z działalności w AK. Od 1946 roku żołnierz organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa". Ponownie ujawnił się w 1947 roku, tym razem z całości działalności. Pomimo to został aresztowany 10.10.1950 przez WUBP w Bochni. Osadzony w areszcie WUBP w Krakowie. Po upływie 2 tygodni przeniesiony do aresztu przy ul. Montelupich w Krakowie. Wielokrotnie przesłuchiwany i bity przez przesłuchujących "tym, co mieli pod ręką". Śledztwo zakończono 26.01.1951, a sprawę przekazano do Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Krakowie. Akta złożono 14.03.1951 w Archiwum Wydz. II WUBP w Krakowie pod dawną sygnaturą 7149/I. Przejrejstrowano 11.06.1969 do nr 2218/III.	Akta o sygn. IPN Kr 07/2108 t. 1-2 (2218/III). Wykorzystano informację także z innych źródeł: karta osobowa na Kazimierza Liszkę z kartoteki o sygn. IPN Kr 0116, karta osobowa na Kazimierza Liszkę z kartoteki o sygn. IPN Kr 00142, karta osobowa na Stefana Kaczmarczyka z kartoteki o sygn. IPN Kr 0116, karta osobowa na Gustawa Rachwałskiego z kartoteki o sygn. IPN Kr 0116, postanowienie Wydz. III Karnego Sądu Wojewódzkiego w Krakowie z 02.10.1995 [w:] IPN Kr 07/2108 t. 2., M. Korcuć, "Niepodległościowe oddziały partyzanckie w Krakowskiem (1944-1947)".	

Akta nadzoru Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Krakowie przeciwko K. Liszce i innym. Akt oskarżenia został sporządzony w WUBP w Krakowie 26.01.1951 i przesłany do WPR w Krakowie 15.02.1951. Liszka został oskarżony m.in. o współudział w akcjach likwidacyjnych, udział w ataku na posterunek MO w Tymbarku, przynależność do antykomunistycznych organizacji zbrojnych, w szczególności w oddziale Aleksandra Wielowskiego ps. "Tur", posiadanie broni. Na mocy wyroku WSR w Krakowie z 31.08.1951 postępowanie wobec Liszki zostało umorzone na podstawie amnestii. Od tego wyroku mjr Kazimierz Napora, prokurator WPR wniósł skargę rewizyjną do Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie. NSW w Warszawie 08.11.1951 postanowił przekazać sprawę do powtórnego rozpatrzenia Sądowi I instancji, który miał orzekać w innym składzie. WSR w Krakowie 31.01.1952 podtrzymał wyrok o umorzeniu postępowania wobec K. Liszki.

Akta o sygn. IPN Kr 111/2722 (Pr II 735/50).

Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko K. Liszce i innym. Rozprawa Główna odbyła się 30.03.1951. Sąd orzekał w składzie: przewodniczący - por. Stanisław Mendyka, ławnicy: st. strz. Stanisław Przepiórkowski oraz strz. Tadeusz Szymczyk. K. Liszka na rozprawie odwołał część swoich zeznań, wymuszonych na nim w trakcie śledztwa, stwierdzając: "Wyjaśnienia te są niezgodne z prawdą, ponieważ w śledztwie byłem zmęczony i oficer śledczy pisał to, co chciał". W dniu 31.08.1951 WSR w Krakowie umorzył postępowanie wobec Liszki, a sądy następnych instancji podtrzymały ten wyrok. Zwolniony z więzienia 01.09.1951.

Akta o sygn. IPN Kr 110/4638 t. 1-2 (Sr 450/51).

K. Liszka ze swojej niepodległościowej działalności ujawnił się w 1947 roku. W związku z tym nawet w świetle komunistycznego prawa pozbawienie go wolności przez ponad 10 miesięcy było bezprawne.

Charakterystyka nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Kazimierza Liszki, który występuje jako żołnierz organizacji "Bacy", a po jej rozwiązaniu organizacji "Pogroma". W październiku 1945 ujawnił się. Od 1946 roku żołnierz organizacji niepodległościowej "Salwy", ujawniony w marcu 1947. Dowódca organizacji, do której należał K. Liszka, J. Dubaniowski ps. "Salwa", zaczął tworzyć lokalną strukturę Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ) po nawiązaniu kontaktu z byłym dowódcą placówki AK w Lubomierzu Józefem Trutym ps. "Lis". Dubaniowski objął nad nią dowództwo 22.06.1945 roku. Określił wówczas trzy cele swojej organizacji: udaremnienie jakiegokolwiek działalności komunistycznej, przygotowanie terenu pod względem wojskowym na wypadek zbrojnego wystąpienia oraz udaremnienie pospolitego bandytyzmu. W dniu 11.11.1945 roku "Salwa" zarządził utworzenie nowego oddziału partyzanckiego, mającego na stałe kwaterować w lesie. W ten sposób powstał oddział partyzancki NSZ, używający nazwy "Żandarmeria". Zostały z niej wydzielone dwa pododdziały: "grupa północna", dowodzona początkowo przez Stanisława Dyląga ps. "Ślusarczyk", a po jego śmierci przez Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" oraz "grupa południowa", dowodzona początkowo przez Józefa Trutego ps. "Lis", a po jego śmierci przez ppor. Józefa Mikę ps. "Wrzos", który jednocześnie objął funkcję zastępcy "Salwy". Organizacja była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczęła represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).

Charakterystyka nr 95 Wydz. "C" KWMO w Krakowie, dotycząca organizacji niepodległościowej o nazwie "Armia Narodowa Pogrom". Materiały zawierają kwestionariusz osobowy Kazimierza Liszki ps. "Chmura", który występuje jako żołnierz organizacji "Bacy", "Pogroma" oraz "Salwy", biorący czynny udział z bronią w akcjach tych organizacji. Wiosną 1945 roku na terenie powiatu bocheńskiego powstała "Armia Narodowa Pogrom", jako część Narodowego Zjednoczenia Wojskowego. Jej dowódcą został Gustaw Rachwalski ps. "Wodzicki", "Edmund". Celem organizacji była m.in. walka z ustrojem komunistycznym w Polsce oraz likwidacja funkcjonariuszy UB, MO, członków PPR itp. "Armia Narodowa Pogrom" dokonała w sumie 25 samodzielnych akcji, w tym likwidacji funkcjonariuszy UB, MO, żołnierzy Armii Czerwonej. Ponadto współpracowała z organizacjami niepodległościowymi "Bacy" i "Salwy" wraz z którymi w lipcu 1945 roku zaatakowała Dobczyce. W ramach tej spektakularnej akcji został rozbrojony posterunek MO. W styczniu 1946 roku Rachwalski przekazał dowództwo nad oddziałem Stanisławowi Nowakowi ps. "Iskra", który podzielił go na 2 części. Jedną dowodził osobiście, a dowódcą drugiej uczynił Aleksandra Wilowskiego ps. "Tur". Do tego ostatniego oddziału należał K. Liszka. Pod koniec 1946 roku Wilowski zbiegł za granicę, a żołnierze z jego oddziału przeszli do oddziału niepodległościowego J. Dubaniowskiego "Salwy". Ostatecznie "Armia Narodowa Pogrom" została rozbita przez siły bezpieczeństwa w styczniu 1951 roku.

Akta o sygn. IPN Kr 074/94 (95/X).